

Konkursa nolikums

1. Konkursa mērķis un uzdevumi:

1.1. Rosināt interesi par Zirgu pasta stacijas vēsturi, nozīmīgumu ceļā Sanktpēterburga-Varšava, kā arī tuvāk, iepazīt un ar vizuālās mākslas izteiksmes līdzekļu palīdzību attēlot pasta lomu, darbību.

1.2. Attīstīt bērnu un jauniešu fantāziju, iztēli un radošumu;

1.3. Kopt un popularizēt dažādus vizuālās mākslas žanrus.

2. Konkursa apakštēmas:

- zirgu pasts agrāk (pasta zirgi, rati, atpūta pēc ceļa, maltīte, uzgaidāmās pasta ēkas, utt);

- pasta ceļš;

-pasta sūtījumi, pastnieks agrāk un mūsdienās;

-pastmarkas;

-pasta zīmogi;

-baložu pasts,

- nākotnes pasts, utt.

3. Konkursa organizētājs:

Maltas vidusskola, Skolas iela 5, Malta, Rēzeknes novads

4. Dalībnieki:

Konkursā piedalās Rēzeknes novada 1.-2.kl., 3- 4.kl., 5. – 6. kl., 7.-9.kl., 10. – 12.kl. skolēni

5. Konkursa norise:

5.1. Konkursa norises vieta ir Maltas vidusskola, Rēzeknes novads

5.2. Konkursa izsludināšana Rēzeknes novada mājaslapā www.rezeknesnovads.lv un konkursa nolikuma izsūtīšana elektroniski izglītības iestādēm;

5.3. Konkursa norises laiks — **līdz 2022.gada 14.martam**

Konkursa radošie darbi, kuri tiks iesniegti pēc šajā nolikumā noteiktā termiņa beigām, netiks vērtēti.

6. Konkursa nosacījumi, darbu noformēšana:

6.1. Darba izmērs – glezniecībā un grafikā A4, A3 formāts

6.2. Tehnika – glezniecība, grafika, vizuāli plastiskie darbi

6.3. Uz darba otrajā pusē pielīmē vizītkarti, bet darba labajā pusē piesprauž vizītkarti, uz kuras norādīts: darba nosaukums, autora vārds, uzvārds, klase, izglītības iestādes nosaukums, novads, pedagoga vārds, uzvārds, e – pasta adrese, kontakttālrunis

7. Darbu iesniegšana un konkursa norise:

7.1. Radošos darbus :

- jāsūta uz adresi: Maltas vidusskola, Skolas iela 5, Malta, Rēzeknes novads, LV-4630
- vai jāiesniedz personīgi Maltas vidusskolā,
- vai jāiesūta darbu fotogrāfijas

7.2. Katra izglītības iestāde kopā ar darbiem iesniedz dalībnieku pieteikumu (pielikumā), kurš jānosūta arī elektroniski uz norādīto e-pasta adresi: [antonina.vasiljeva@saskarsme](mailto:antonina.vasiljeva@saskarsme.lv) līdz 2022.gada 14.martam

7.3. Konkursam iesniegto darbu izstāde būs virtuāli ievietota skolas mājas lapā www.skola.malta.lv aprīlī.

8. Konkursa rezultātu izvērtēšana:

8.1. Darbus vērtēs žūrijas komisija, kuras sastāvu apstiprina konkursa rīkotāji laika posmā no 2022 . gada 28.marta līdz 1 . aprīlim, ņemot vērā šādus kritērijus:

- 8.1.1. Darba atbilstība tematam,
- 8.1.2. Kompozīcija un noformējums,
- 8.1.3. Darba mākslinieciskā izpildījuma kvalitāte
- 8.1.4. Radošais aspekts un darba oriģinalitāte.

8.2. Konkursā tiks apbalvoti trīs labāko radošo darbu autori visās vecuma grupās:

1.- 2. klase, 3.- 4. klase, 5.- 6. klase un 7.-9.klase un 10. – 12. klase.

8.3. Visi konkursa dalībnieki saņems Maltas vidusskolas pateicības par piedalīšanos, nominanti -diplomas un balvas.

9. Citi noteikumi:

9.1. Konkursa rīkotāji iesniegtos darbus var izmantot izstādes izveidošanai, dažāda veida prezentācijas nepieciešamībām, publicēt laikrakstos, žurnālos, atsaucoties uz darba autoru, saskaņā ar LR pastāvošo normatīvo aktu prasībām.

9.2. Pasākuma laikā dalībnieki var tikt fotografēti vai filmēti, fotogrāfijas un audiovizuālais materiāls var tikt publiskots nekomerciālām vajadzībām.

9.3. Par piešķirto, bet klātienē nesaņemto balvu un pateicības rakstu nodošanu adresātiem jāvienojas ar konkursa rīkotājiem.

9.4. Pieteikums konkursam apliecina, ka dalībnieka pārstāvis piekrīt minētajiem noteikumiem.

Kontaktinformācija: Antoņina Vasiļjeva, 28813518

Pielikums Nr. 1

Rēzeknes novada Maltas vidusskolas vizuālās mākslas konkurss

„Maltai -85”

Skola:

Kontaktinformācija

Tālrunis:

e-pasta adrese:

Nr.p.k .	Darba autora vārds, uzvārds	klase	Darba nosaukums	Pedagoga vārds, uzvārds, tālr., e-pasts

Atbildīgā kontaktpersona (vārds, uzvārds)

Tālrunis:

e-pasta adrese:

Maltas zirgu pasta stacijas ēka ir svarīgs vietējās arhitektūras akcents, kas turpina glabāt vēstures liecības saistītas ar šīs vietas pagātni. Tas ir savdabīgs arhitektūras, novada vēstures, transporta attīstības piemineklis. Tas būtiski papildina priekšstatus par Eiropas satiksmes sistēmas attīstību.

No 1772. gada līdz 1917. gadam Latgale (Inflantija) atradās Krievijas impērijas sastāvā. 1828. gada 16. jūlijā ar Krievijas cara Nikolaja I lēmumu tika apstiprināts trakta Sanktpēterburga- Varšava būvniecības projekts. Tas tika uzbūvēts laikā no 1830. gada līdz 1836. gadam. Maģistrāles būvniecība, ņemot vērā tā laika tehniskās iespējas, bija grandiozs projekts. Tas bija modernākais tā laika ceļš, kam piemita svarīga stratēģiskā, politiskā un sociālā nozīme. Lai ceļu apkalpotu un pieskatītu, bija nepieciešams uzbūvēt dažādas daudzfunkcionālas ēkas un ērti izvietot tās trakta tuvumā. Šim mērķim tika izveidota vesela ēku lokalizācijas sistēma; jaunā trakta tuvumā sāka veidoties jaunas apdzīvotas vietas, palielinājās pasta un pasažieru pārvadājumu apjoms, sākās pasta staciju būvniecība.

Trakta Sanktpēterburga- Varšava kopējais garums ir apmēram 1171 verstis (1250 km), un apmēram ik pēc 7-10 verstīm (stundas brauciena attālumā) tika uzceltas pusstacijas, ceļu pieskatītāju ēkas un diližansu pieturas. Ceļmalās līdz pat mūsdienām saglabājušies mazi mūra namiņi-sargu mājas jeb ceļu apgaitnieku mājas, ko sauca par “kašarkām”. Pie ceļa maģistrāles apmēram 15-20 verstu attālumā tika celtas ceļu blokādes ēkas jeb tā sauktās “stražarkas”-speciālas ēkas ceļu patruļām, militārajai apsardzei, kas pārbaudīja braucējus un izsniedza speciālas atļaujas trakta izmantošanai.

Trakta svarīgākās bija pasta stacijas ēkas-divu vai trīs korpusu pasta stacijas un to kompleksi, kas bija izvietoti apmēram ik pēc 21-25 verstīm (vietām 12-22 vai 16-20 verstīm). Attālumi starp stacijām atšķīrās atkarībā no apdzīvoto vietu izvietojuma un nozīmīgāko ceļu krustojumiem, upēm un ūdenstilpnēm. Pasta staciju ēkas cēla pēc tipveida projektiem klasicisma stilā. Pasta stacijas veica pasta pakalpojumu, zirgu maiņas un militārās funkcijas. Zirgu nomaīnai tika atvēlētas 15 minūtes. Centrālajā pasta ēkā bija uzgaidāmās telpas ar naktsmītni un ēdināšanas pakalpojumiem, atsevišķas telpas augsta ranga ceļotājiem, arī pagrabi un noliktavas. Blakus pasta stacijām veidojās krogi.

Visos laikos attālumi starp apdzīvotām vietām, pilsētām un ciemiem tika mērīti no pasta stacijām.

Vēlākais pagasta centrs - Borovajas sādža sāka veidoties pēc Pēterburgas- Varšavas šosejas ierīkošanas 1836.gadā. Šī vieta kļuva par svarīgu ceļu krustojumu, ievērojami pieauga biznesa, tirdzniecības un transporta apjomi. Veidojās jauna apdzīvota vieta – Borovaja (krievu: Боровая, no бор-sils), kas bija izdevīgā ģeogrāfiskā vietā – pie četru ceļu krustojuma un dzelzceļa. Šajā laikā tika būvētas Borovajas ciema pirmās mājas – zirgu pasta stacija ar iebraucamo sētu un krogu. Tā bija pirmā mūra māja ciematā, vēlāk parādījās tirgotavas un veikali. 1897. gadā vairums ēku piederēja Satiksmes ministrijai, un tās apdzīvoja šosejas un dzelzceļa strādnieki un amatnieki. Sādžā dzīvoja arī policijas ierēdņi.

1880.g. 4.janvārī izsniegta apliecība Rēzeknes namniekam Ivanam Visockim par Borovajas krogu.

1887.g. minēts arī vietējās nozīmes 28. trakts, kas veda no Rozentovas līdz Antonopoles dzelzceļa stacijai. Rozentovas pasta nodaļa sūtīja dažādu korespondenci, uz un no Pēterburgas un Dinaburgas trakta katru dienu. Domājams, ka pasta nodaļa bija ierīkota pasta stacijā.

Tika celtas sargu būdas un strādnieku kazarmas. 1914.gadā Rozentovas pag.19.verstī atradās sarga būda, kurā dzīvoja 3 vīrieši un 5 sievietes. Šosejas 20.versts kazarma atradās blakus Borovajas sādžai, kur dzīvoja 2 vīrieši un 2 sievietes.

Borovaja kļuva par galveno apkārtnes tirdzniecības vietu. Nedēļas tirgus ceturtdienās apkalpoja sešus pagastus, un tā apgrozība bija ne mazāka kā Rēzeknē. Liels pieprasījums bija pēc šejienes meistaru gatavotiem ratiem, ragavām. 1893. gadā Borovajā strādāja 26 ratnieki, 19 āduniecētāji, 13 mucenieki, 11 kurpnieki, galdnieki, kalēji. 1914.g. Borovajas sādžā dzīvoja 143 vīrieši un 156 sievietes. Borovaja ar 715 iedzīvotājiem sāka veidoties par lielāku ciemu ap 1923.gadu. 1933.gadā Borovajai tika piešķirts biezi apdzīvotas vietas (ciema) statuss. 1937. gada 7.jūlijā Borovajas ciems tiek pārdēvēts par Maltu.

Maltas pasta stacijas ēku komplekss ir saglabājies līdz mūsdienām. Zirgu pasta staciju veido divi vienāda izskata, bet atšķirīga plānojuma korpusi (14x8m) ar sānu galiem vērstiem pret maģistrāli. Tos savieno mūra siena (50 m gara) ar diviem lieliem vārtiem vidū. Abās žoga pusēs ierīkoti divi mazāki vārtiņi. Pagalmu no ārpuses aizsedz mūra ratnīca un staļli. Daļa telpu tika lietotas administratīvām vajadzībām un dzīvošanai, otra daļa –saimnieciskai nepieciešamībai. Logu aiļu stūri nodalīti ar dažāda garuma rāmjiem. Šie rāmji un pieticīgi profilētās dzegas, akmeņu un lausku mozaīkas sienas ēkām piedod daudzveidību. Maltas pasta stacijas ēka ir mazāku ceļmalas apmetņu vai ceļu krustojumu paveids, kam raksturīgs atšķirīgu ēku savstarpējs savienojums. Pasta stacija atrodas trakta dienvidu pusē.

1820. gadā uz Krievijas ceļiem parādījās to laiku tehnikas jaunievedums-pasta rati (diližansi). Ar pasta ratiem tika pārvadātas vēstules, sūtījumi, dažādi oficiāli dokumenti, vērtspapīri. Tie bija bieza audekla pārklājuma rati ar maziem lodziņiem. Šādi pārvadāt varēja 15-20 pasažierus. Ratus vilka 4-6, dažreiz pat 8 zirgi. Ceļojums no Sanktpēterburgas līdz Varšavai ilga apmēram divas nedēļas. Pasažieri tika rūpīgi reģistrēti. Priekšroku deva augsta ranga valsts ierēdņiem, dižciltīgām dāmām un bagātiem ļaudīm. Šo ceļojumu izmaksas bija augstas-vajadzēja maksāt trīs kapeikas par versti, neatkarīgi no pasažieru vecuma. Papildus bija jāmaksā par zirgu skaitu, ratu riteņu eļļošanu un citām lietām. Siltajos mēnešos vairāk pārvadāja pasažierus, savukārt, ziemā-preces.

Situāciju uz trakta izmainīja dzelzceļa līnijas Pēterburga -Varšava posma Ostrova-Dinaburga izbūve 1860. gadā tieši paralēli maģistrālei (1862.g. tika atklāta visa dzelzceļa līnija Sanktpēterburga- Varšava). Ceļotāju skaits traktā saruka apmēram 5-7 reizes. Sauszemes maģistrāle pazaudēja tālsatiksmes lielceļa funkciju, un zirgu pasta stacija zaudēja savu nozīmi.

Vienmēr aizņemtās un dzīvības pilnās pasta stacijas kļuva par rāmām vietējās nozīmes pasta, telegrāfa un telefona stacijām, darba telpām vai daudzdzīvokļu ēkām.

Mūsdienās trakta ceļš ir atguvis savu nozīmi starptautiskajos preču pārvadājumos un tūrisma plūsmā, īpaši pēc pasažieru vilcienu kustības pārtraukuma.

